



1662, 11
33

DISPUTATIO INAUGURALIS

De
SEQUĒSTRATIONE, 11

Quam

Divinâ Favente Clementiâ
*Decreto & Autoritate Magnifici ac Amplissimi in
Celeberrima Academia Jenensi Jctorum Ordinûs,*

PRÆSIDENTE
VIRO

Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo & Excellentissimo

**DN. CHRISTOPHORO PHILIP-
PO RICHTERO, Jcto & Com. Palat. Cæsar.**

*eminentissimo, P. P. celebratissimo, Consiliario Saxonico,
Curie Provincialis & Scabinatûs Adessore primario gravis-
simo, Facultatis Juridicæ Ordinario meritissimo,*

**Domino Patrono atque Promotore suo æternum
colendo.**

PRO

**CONSEQUENDIS SUMMIS IN UTROQUE JURE HO-
NORIBUS ET PRIVILEGIIS DOCTORALIBUS.**

In Auditorio Jctorum ad d. 25. Januarii 1662.

Horis ante- & pomeridianis.

Publico Eruditorum examini siffit

JUSTUS ENGELBERTUS Hoyer/

HERVORDIENSIS WESTPHALUS.

JENÆ, Typis JOHAN. NISII.

7





SERENISSIMO AC POTENTISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO,

DN. FRIDERICO WILHELMO,
MARCHIONI BRANDEBURGICO,
S. ROM. IMPERII ARCHICAME-

RARIO ET ELECTORI,
MAGDEBURGI, BORUSSIÆ, CLIVIÆ, MONTIUM,
STETINI, POMERANORUM, CASSUBIORUM, ET
VANDALORUM, CARNOVIÆ, ET CROSNÆ
IN SILESIA DUCI, BURGGR-

VIO NORICO,
PRINCIPI HALBERSTADIENSI, MINDENSI, ET
CAMINENSI, COMITI MARCÆ ET RAVENSPURGI,
DYNASTÆ IN RAVENSTEIN, LAUENBURG,
ET BUTOW &c. &c.

PRINCIPI AC DOMINO MEO CLEMENTISSIMO.

NE quis Persarum, Serenissime Princeps, suum
Principem sine aliquo munere adiret, vel lege,
vel more sancitum erat. Piè ac religiosè factum.
Impius autem sine munere accessus: quemadmodum
impium ac nefas est accedere ad altare sine donario. Di-
vino scilicet digni sunt honore, qui in terris erga genus
hominum divinà quodammodo vice funguntur. Dii
vos estis Principes. Unum præesse pluribus; leges ac jus-
sa po-

sa ponere; maria, terras, pacem, bella moderari; Divinitatis est character. Et hoc insignitus es character, Dux serenissime. Et Tua Serenitas divinis radiis coruscat. Et Tuæ unius Serenitatis imperium plures agnoscunt; leges ac iusſa capesunt: Et Tibi Neptuno imperium pelagi, sævusq; triens datus: enc ipsa Dea Tellus regimen Tuum clemens respuit aut detrectat: Et Tibi Mavorti optimo jure belli debetur triumphus. Tu horridam Erinnyen, Tu perſperſam humano cruore Tiſiphonem vinculis adſtrictam ducis. Summatim: Tu Deus es tantus in Tuo Hemisphario, quantus in toto ſuo Cælo vel ipſe Auguſtus. Ad hunc divinum Serenitatis Tuæ vultum nunc accedo ſupplex. An ſine munere ſervus? nefas. Qui n. Perſarum genti ſuus erat Monarcha, ille nobis es Heros Brandeburgice: Deinde, vel ideo turæ incendio Nomini Tuo ac Numini, quòd ſereniſſima Tuæ Clementia ac gratia ſole, miniſtri Tui ſideſiſſimi, Parentis mei dulciſſimi, caput hæctenus irradiaveris, & adhuc irradies. Sed quo munere acce-

accedo? non quidem quo digna Tua Divi-
nitas, verum quo possum. Ingenui olim pau-
peres, cum jovi votum deberent, nec possent
bove, pomis solvebant. Et mihi ad innocen-
tium munera studiorum confugiendum est.
Accipe igitur, o Serenissime Princeps, sereno
ac propitio vultu munus hoc chartaceum, a
supplici manu, Serenitati Tue, porrectum,
de Sequestratione. Amplectere Serenissimam
Tuam Clementiam servum Tuum devotissi-
mum. Cetera, supremum illum Principem
veneror, ut serenissimam Tuam Domum
Brandenburgicam jubeat annare ac perenna-
re, ad desituri usque saculi crepuscula!

Potentiss. Serenit. Tue

Devotissimus

JUSTUS ENGELBERTUS Hoyer.

D. O. M. A.

PRÆFATIO.



Nter contractus, re qui per-
ficiuntur, locum sibi vindicat de-
positum. §. 3. *Inst. quib. mod. re con-*
trah. oblig. l. 1. ff. depositi. l. 1. §. is
quoque apud quem. ff. de oblig. & act.

Quod à Jctis consideratur ut ge-
nus, habens duas species, videlicet rei non litigio-
sæ, ac in specie depositum dicitur, & rei litigiosæ,
quod sequestrum seu sequestratio vocatur. *l. pro-*
prie. 6. l. 12. §. 2. l. 17. §. 1. depos. l. 110. de V. S. l. in-
teresse. 39. ff. de acquir. vel amitt. poss. Johan. Schnei-
dew. ad §. præterea. 3. Instit. quib. mod. re contrah. ob-
lig. Bachov. in not. aa Vvesenb. sub tit. depositi vel
contra. n. 6. Gœdd. in tit. π. de V. S. ad l. 110. Ve-
rùm de priori jam agere non placet, de posteriori
præsens Disputatio erit.

CAP. I.

De

Definitione.

Est autem Sequestratio seu Sequestrum depositum rei
litigiosæ, quæ certâ conditione, ut sc. lite finitâ victo-
A ri re-

ri restituatur, custodienda reddendaque tercio cuidam
à pluribus traditur. *d. l. 6. l. 5. §. 1. D. ut legat. seu fideicom-*
miss. caus. caveat. Atque hoc ita mecum definit Vir No-
bilissimus ac Consultissimus Dn. Georgius Adamus
Struve, Jctus celeberrimus, Antecessor hujus Salanzæ
longè nominatissimus, Patronus atque Promotor meus
omni honoris cultu æternum prosequendus, in nun-
quam satis laudato *Synagm. Jurispr. Exerc. 21. thes. 46.*
Add. Vultej. *Jurisprudent. Rom. lib. 1. cap. 33.* Et quam-
vis subtiliter inquirenti videri possit, sequestrationem
à sequestro differre, quantum factum à Jure: usus tamen
hæc vocabula confundit, ut & ipsum contractum, &
jus ex contractu ortum, & ipsum deponendi actum, in-
2. discriminatim significant. Hactenus sequestri definitio
à genere subintellecto, & forma, quæ est in speciali sine
ac modo deponendi. Communem cum alterâ depositi
specie finem hunc habet, ut res à depositario custodiatur.
l. 1. ff. depositi. Specialis hujus finis, quem cum alterâ de-
positi specie communem non habet, est *controversia*, h. e.
ut controversiæ decidendæ gratiâ res custodiæ tradita sit,
d. l. propriè. l. licet ff. de pos. ideoque etiam in nullâ aliâ re
existere potest, quam quæ in controversiam vocatur, quæ
litigiosa est. *d. l. licet. depositi. l. si quis. 9. §. Labeo (aliis l. si*
oleum) ff. de dolo malo. l. unic. C. de prohib. sequestr. pecun.
c. 1. c. 2. c. 3. de sequestr. poss. & fruct. Clem. unic. eod. Mo-
dus deinde est in eo, quod non ab uno, sed pluribus, ne-
que à pluribus simpliciter, sed pluribus litigantibus, actore
sc. & reo simul in solidum deponentibus, non in diversis
sed eadem re constituitur. textus expressus in *l. 110. de V. S.*
Nam si plures non litis gratiâ rem simul in solidum de-
posuissent; aut minimè litigiosam, litis licèt gratiâ, vel
si plures contententes eandem rem seorsim, aut in par-
tes

res depositario tradidissent, non *sequestrum*, sed *vulgare depositum* foret. l. 1. in princip. §. si apud. 23. & §. q. d. l. 5. §. 1. l. 6. l. lices. ff. de positi. l. in interesse puto. ff. de acquirend. vel amitt. poss. Huic definitioni nonnulla contrariantur. 3
Primo, si depositi species esset *sequestrum*, contractus esset; sed quoddam *sequestrum* est, nempe necessarium, quod contractus non est: ratio hæc, quia in invitum cadit, & iudicis officio expeditur. c. 1. x. de *sequestr. poss. & fruct. Clem. unic. eod. l. 7. §. fin. ibiq.* Bart. & Jason. ff. *qui satisd. cogant. Wesenb. cons. 7. n. 7.* Contractus autem sunt voluntatis liberaeque; conventionis. l. *Labeo. 10. de V. s. l. 1. ff. de pact. l. 1. l. 2. l. 3. l. quacumq. ff. de obligat. & act.* quoddam igitur *sequestrum depositum* non est: quod si quoddam non est, certe nullum *sequestrum depositum* erit. Genus enim prædicari debet de utraque specie. *Arist. lib. 4. Topic. c. 1. & 2.* Ceterum, si depositum esset, in iis saltim rebus 4
consisteret, in quibus depositum: non enim potest speciei tribui, quod generi adimitur. *Sequestrum* autem in rebus non tantum mobilibus, sed etiam immobilibus esse potest. d. c. 1. 2. 3. extr. de *sequestr. poss. & fruct. l. unic. & Rubr. C. de prohib. sequest. pecu.* Est enim pecuniæ nomen generale. l. 4. l. 5. l. *pecunia 178. de V. s.* Imò non solum in his, verum etiam in rebus incorporalibus *sequestrum* est. *Ordin. Camer. tit. 21. part. 2. §.* Ob auch in obberührtem Fall. Depositum ergo non est, quia illud ex communi & receptâ Dd. opinione saltem in rebus consistit mobilibus atque adeò etiam in solis corporalibus. Schneidevv. Wesemb. Mynf. ad §. *praterea. Instit. quib. mod. re contrah. oblig.* Bart. & Bald. passim. Petr. Mozz. de *contract. tit. deposit. c. 1. n. 5. cap. de rebus, qua deponi poss. n. 1. AZO in sum. C. de pos.* Verum enim verò 5
A 2 ad

ad objectiones allatas discutiendas & quidem ad primam respondeo cum Joh. Goedd. *ad tit. Decretal. Gregorii IX. de sequest. poss. & fruct. circa rubricam*; propterea quod Judicis auctoritas intercedit, necessarium sequestrum non desinere contractus speciem esse: ergò nec depositi: sicuti nec stipulatio pratoria, quæ jussu pratoris vel Judicis interponitur, & ad quam quis captis pignori- bus cogitur, desinit propterea contractus, ac proinde stipulatio esse. Goedd. *ad cap. 1. n. 80. & in rubric. n. 17. x. de sequest. poss. & fruct.* Quando enim auctoritate magistratus sit, omninò utraq; parte expressè consentiente, vel alterutrâ tacitè volente, expeditur. Nam si accidat, ut propter dilapidationem, *c. 2. c. fin. extr. de sequest. poss. & fruct.* aut difficultatem cautionis *l. si fidejussor. 7. §. ult. ff. qui sat. d. cogant.* vel aliam ejusdem generis ob- causam. *l. ult. C. de Ordin. Cognit. Clement. unic. de sequest. poss. (de quibus infra dicemus)* ea tenerur: etli videatur uno modo repugnare, altero tamen modo, maximè moribus factoque suo, consentit, ratumque habet. Neque verò coacta voluntas desinit esse voluntas. *l. si patre. 22. ff. de ritu nupt.* quia nec obsequium voluntatem tollit. *l. si mulier. 21. §. ult. ff. quod met. caus. l. nam quod. 14. §. si quis compulsus. ff. ad SC. Trebell. l. 3. l. 4. de R. J. cap. Ma- jores. §. item quaritur. extr. de Baptism. & ejus effect.* Ad alteram variè responderi posse existimo: primò species & genera rerum non subjectis distingvi: & ideo Jasonem post Azon. *in summ. C. de prohib. sequest. pecun.* ac alios *in d. l. 7. §. fin. ff. qui sat. d. cogant.* non absurdè statuisse in sequestro id speciale esse: secundò generi nimirum de- posito etiam convenire, ut & in rebus immobilibus & incorporalibus, sicut in rebus mobilibus & corporalibus.

bus consistat : quia quod specie continetur , id & genere, respectu sc. ejus speciei : at quæ cujusque speciei propria sunt , etsi hæc generi cum singulis speciebus sunt communia ; minimè tamen ea singulæ species inter se communia habent : alioqui propria non forent. Depositum igitur in rebus etiam immobilibus est , quia in his sequestrum propriè est : at non quodlibet depositum , puta vulgare , simplex , in rebus immobilibus & incorporalibus consistere potest ; ne quod sequestri proprium est , fiat commune oppositis speciebus : & hæc dubio procul Azonis , Jasonis , Bartoli , & aliorum sententia fuit.

CAP. II.

De

Divisione.

SEQUESTRATIONUM alia est voluntaria sive conventionalis, alia necessaria sive judicialis. *l. sepius dicta s. §. 1. & 2. l. 6. l. 17. §. 1. ff. de positi. l. unic. C. de prohib. sequestr. pecun. cap. 1. 2. 3. extra de sequestr. poss. & fruct.* Adde sis Dn. D. Joh. Strauchium, Jctum subtilissimum, Ex Antecessore Salanæ Reipub. Brunsvicensis Protosyndicum, Mecanatem piè devenerandum, *in Dissert. ad Jus Justinianum Dissert. 13. aph. 17. Mynsing. cent. 5. observat. 35. n. 1. Jacob. de Arena de sequestr. n. 1. & 2. Joh. Schneidevv. in §. præterea & is. 3. Instit. quib. mod. re contrah. oblig. n. 5. Joh. Coraf. lib. 3. Miscellan. c. 2. Br. in l. interesse 39. n. 2. ff. de acquirend. vel amitt. poss. Jason. ad d. l. si fidejussor. §. fin. ff. qui satù dar. cog. Andr. Gail. de arrest. Imper. c. 12. n. 1. & 5. Matth. Coler. de Process. execut. part. 1. c. 2. n. 68. vers. etsi verò duplex & seq. Joh. Goedd. cap. 1. de sequestr. n. 79. Cujac. in paratir. C. de prohib. sequestr. pecun. Joh. Sichard. ad l. unic. C. d. tit. in rubr. n. 4. Fornet. ad l. sequestr.*

A 3

questr.

- 2 *quester. 110. n. 1. ff. de V. s.* Voluntaria seu conventionalis nuncupatur, quæ fit ex merâ partium litigantium conventionione, *d. l. 6. l. ei apud quem. s. §. 1. Et seq. D. depositi l. propter. s. l. i. penes quem. 6. C. eodem. Confer. Matth. Coler. de process. execut. part. 1. d. cap. 2. n. 69.* Necessaria s. judicialis sequestratio est, quæ jussu & auctoritate judicis aliquando ex justâ causâ etiam parte invitâ decernitur. Excell. Dn. Struve in *Exercit. ad π. 21. th. 48.* Dn. Renneman. in *methodic. suâ Jurispr. Romano-German. de Judio, Disput. 59. th. 7.* Cujus exempla extant in *l. Senatus consulto. 16. D. de Offic. Pras. d. l. si fidejussor. 7. §. ult. D. qui satisd. cogant. l. Imperatores. 21. §. fin. ff. de Appellat.*
- 3 *l. sed etsi. 11. §. penult. ff. ad exhibend.* Quid? nihilne hîc, quod reprehendant alii, inveniunt? maximè, sunt qui penitus illam distributionem rejiciunt, substituentes aliam, nimirum hanc; quod sequestratio alia sit propria, alia impropria sive quasi sequestratio. Propriam definiunt illam, quando eandem rem controversam, partes in solidum deponunt: impropriam contra, cum sc. rem eandem plures in solidum sequestro non collocant, facit
- 4 *l. propriè. 6. ff. de pos.* Ast hi non observant latiore se proponere divisionem, quàm ipsum est divisum, ut abundè apparet ex definitione in *d. l. sequester. 110.* est quæ impropria sequestratio, non magis sequestratio, quàm improprius & falsus tutor, tutor est, quàm falsus & improprius modius, modius est; quàm improprius & falsum testamentum, testamentum est, prout in *l. Paulus 220. D. de V. s. l. 1. ff. de eo, qui pro tutor. provè curator. ne got. gess. videre licet.* Quod enim mentitum est, quod falsum est, quod fictâ veritatis imitatione est, revera non est: *l. 1. Et t. t. C. si fals. tut. interven. l. s. C. de Legibus. quod.*

quodque improprie & abusive non à rei veritate, sed à conatu & vana opinione aliquid esse dicitur, propriam ac peculiarem rei speciem non facit, *per l. ubiq. autem. §. cum igitur, de in diem addit.* Nam illud, quod improprie quod abusive, quod quasi est, cum sit negatio, affirmati proprii sive ejus quod verè est utique destructive & privative ad formam & esse istius rei procedit: ut ideo specifica rei forma careat, ac proinde speciem ejusdem generis, cujus affirmatum ejus contrarium est, constituere non possit; ut nec monstrum hominis est species ob id, quod destructive homini opponitur: & non homo, sive pictus homo novam ac propriam hominis speciem non facit. Homonymia vocis hunc in modum quidem rectè distinguitur, verum ea distinctio sermonis, non rerum est. Porro, quod legati vel fideicommissi causa, si hæres non possit cavere, voluntaria sequestratio locum inveniat: possit & necessaria injungi, si conventionalem nolit heres admittere. *l. 5. §. 1. vers. sed si nec ipsi cavere possint. ff. ut legato. seu fideicommiss. servand. causâ cav.* non probat sequestrationis proprie non esse speciem voluntarium sequestrum & necessarium. Imò verò species ejus esse aperte convincit, quemadmodum etiam *l. 16. §. 1. C. de erog. milit. annon. lib. 12.* Sed quid scrupuli istis hîc occurrit? nimirum illud, quod species ejusdem generis, propter naturam contrariorum inter se pugnantem, simul circa idem, ad idem, eodem tempore, simul & semel concurrere & esse non possunt: i.e. quod simul idem non sunt. Facile concedo: sed illud inconueniens hîc accidere planè nego. Cum potius circa eandem istam rem sequestratio & conventionalis & judicialis locum habere potest: at non simul & semel, ad idem, eodem

mo-

modo & tempore, sed quam litigantes sequestrationem elegerint & perfecerint, hæc sola, rem otâ alterâ, aderit. Exemplo res ut fiat clarior, pono Stichû quendâ, quem possum tecum permutare, possum & vendere tibi, possum & locare, & cōmodo tibi dare; quorû ex illis contractibus aliquis invicem placuerit. Non autem hinc rectè dixeris, permutationem, emptionem venditionem, locationem conductionem, commodatum, non esse differentes & oppositas inter se species contractus, quia singuli illi potuissent in eam ipsam rem adhiberi. Neque verò à posse ad esse valet consequentia. *l. 10. C. de probat.* nec ex objecti habilitate, sed propria cuiusque forma & sine, species cuiusque generis discernuntur, ut Logico- rum habet disciplina. Et rectè ex *§. 16. Inst. de R. D. l. ult. ff. de Calumn. l. 20. ff. de minor. vig. quin. ann.* interpretes asserunt, de rebus inter se differentibus cum idem dici non possit, colligi distantiam specierum & accidentium. Cum itaque in sequestratione duplex deprehendatur qualitas differens, ex ea quoque colligitur duplex sequestri species, & per consequens, quod sequestrum aliud sit voluntarium, aliud necessarium; non autem aliud propriè sequestrum aliud impropiè; quoniam proprium & impropium non significant generis qualitatem differentem specie vel accidenti, sed veritatem sermonis à falsitate distinguunt, & homonymiam vocum discernunt. Idem respondetur ad illud, quod ex *l. jubemus. 16. §. si qua tamen. C. de erogat. milit. ann. lib. 12.* afferitur, ubi præcipitur fieri sequestratio, si in eroganda annonâ incidat quæstio inter militem & actuarium de lucro ex pactione actuarii debito. Quod quidem ita intelligi potest, ut vel sponte sequestro ponant, vel altera

tra

tra etiam parte, aut utraq̃ue invita ex legis præcepto. Sed eodem res redit, nec aliud probat, quàm hoc ipsum, quod simul circa idem, ad idem, eodem tempore, actu existere non possunt, sed utram sequestrationem malint, in litigantium fore abitrio: ut unâ factâ, altera locum non habeat. Sic & in prætorii stipulationibus accidit, ut quam officio magistratus sive prætoris imperio, impetrare poterâ, juxta *l. 1. 2. ff. de prætor. stipul.* sponte tua sine prætore præstes: veluti si promittas mihi fideiussores dare volenti ob nunciationem novi operis, *l. 7. §. si paciscar. ff. de pact.* si rem ratam haberi, vel dolum abesse, aut evictionis causâ sponte promittas, vel iudicatum, aut rem pupilli salvam fore, liberrimâ voluntate caveas, nullâ imperii prætorii necessitate cogente, juxta *l. interdum. cum seq. ff. rem rat. hab. l. doli. l. ex eâ parte. ff. de V. O. l. pacisci. ff. de pact.* Quibus casibus hæc stipulatio non erit prætorica, sed conventionalis, ut bene monet *Gædd. in Comment. de contrahen. & commis. stipul. c. 5.* Verùm propterea altera earum species, nimirum conventionalis, vel prætorica, non debet tolli: quia nisi sponte cavisses, imperio prætoris te ad istam stipulationem coëgissẽm: ut ita constet, de eadem re, & conventionalem & prætoriam stipulationem exigere licere: at non simul & semel de eadem re, eodem tempore, circa idem, ad idem, propter differentem formæ qualitatem oppositam, per *l. 5. l. in conventionalibus de V. O. l. 1. l. 2. de prætor. stipulat.* Ceterum quod in *l. propriè. 6. ff. deposit.* Paulus adferit, propriè in sequestre depositum esse, quod à pluribus in solidum certâ conditione custodiendum reddendumque traditur, non tam probat aliud quoddam esse impropiè in sequestre depositum, quàm

B

quod

quod penitus non sit in sequestre depositum, si secus de-
posito facta sit: & perinde est, ac si dicam, propriè ho-
mo est illud animal, quod ratione præditum est: pro-
pterea autem non facio aliud quoddam animal impro-
priè hominem, si id ratione præditum non sit. Neque
etiam ex singulis voculis specierum numerus & nomi-
na sunt arripienda, sed ex propriis rerum differentiis.
d. §. gallinarum. Inst. de R. D. l. fin. ff. de Calumn. l. 1. l. 2. D.
9 *de adopt.* Ultimò Paulus *in allegat. l. propriè. §. discrimen* proponere voluit, non inter sequestrum & seque-
strum, sed inter simplex depositum & sequestrum, quod
etiam Cujac. ad Paulum *lib. 2. ad edict. in d. l. propriè §.*
bonâ fide agnovissè videtur. Quod sequestrum quod-
dam sit neque conventionale, neque necessarium, sed
mixtum, juxta Rebuff. ad *l. Sequester. 110. de V. S. alii felici-*
10 *citer refutarunt.* Sed cum sequestrum seu sequestratio
voluntaria sive conventionalis parum faciat ad proposi-
tum nostrum, cum jus dicens de eo non sit sollicitus, quò
pactò partes sponte, & suâ voluntate invicem à lite disce-
dant. *l. 1. §. inde queritur D. de N. O. N.* illudque, utpo-
te quod de consensu utriusque litigantis fit, sit omni
tempore & casu licitum. *l. 1. ff. de pos. l. 39. de solut. Vid.*
Myns. Cent. 5. observ. 35. n. 3. Ideoque eâ sepo non
sitâ, in subsequentibus saltem de seque-
stro necessario vel judiciali tractabimus.

Quibus rebus necessaria sequestratio
 sit prohibita, & quibus in casibus lo-
 cum habeat.

Necessaria sive judicialis sequestratio, sive de rebus ¹
 mobilibus, sive immobilibus, sive de rebus corpo-
 ralibus, sive incorporalibus, sive de profanis, sive de spi-
 ritualibus, non solum civili, verum etiam canonico jure,
 regulariter est prohibita. *text. in l. unic. c. de prohib. se-*
quest. pecun. l. si cum nulla, 58. ff. de re judic. l. negantes 9.
C. de Oblig. & Act. cap. 1. in verb. pro suo arbitrio, & seq.
mandato sequestrationis penitus revocato, extr. de prohib.
sequest. poss. & fruct. cap. 2. eod. junctâ gloss in verb. seque-
strari, Panormit. ibi latissime, num. 5. cum seq. text. in cap.
cum teneamur, de appell. Franc. ibi num. 1. & 7. Ferrar. in
formâ sequestri s. saximentii, n. 3. Consul. hac de re Andr.
Gail. lib. 1. Observ. 148. n. 1. & 8. vers. prædicta accipien-
da, & de arrest. Imper. c. 1. n. 7. Joh. Coras. lib. 3. miscell.
cap. 2. n. 6. Henning, Gæd. Consil. 106. n. 1. Aym. Cravett.
consil. 978. n. 1. & seq. Joh. Gædd. tract. de sequest. c. 1. n.
483. & seqq. Vid. adhuc si non molestum erit, Magnif.
 Dn. D. Erasm. Ullgep. Præceptor ac hospes quondam
 meus, nunc post fata sanctè colendus *in Comm. super De-*
cretales, tit. de sequest. poss. & fruct. n. 6. Zoel. ad jus Ca-
nonicum eod. n. 1. Card. Flor. in Clem. 1. de sequest. poss. &
fruct. Communcem testatur Emanuel Soarez in thesaur.
 suo *Comm. Opin. verb. sequestratio.* Ratio hujus prohibi- ²
 tionis (1) est, quod ab executione non sit initium faci-
 endum

endum l. 1. C. de Exc. ut. rei Jud. d. l. si cum nullo, §. ff. de re
jud. (2) quod prius quis sit convincendus probationi-
 bus antequam ei res auferatur ceu ipsam æquitatem
 persuadere dicitur in alleg. l. un. C. de prohib. sequestr.
pecun. (3) quod commoditas possessionis, quæ magna
 est, §. *retinenda* 4. vers. *commodum* 3. *Instit. de Interd.* ne-
 mini sit auferenda l. 6. C. unde vi. cap. 1. cap. *laudabilem*
 3. extr. ut *lit. pend.* D. Hahn, celebris ille Professor
 Helmstadiensis in *observatis theoretico-practicis ad*
Wesemb. parat. part. prior. Dissert. 15. n. 6. Dn. Carpzev. 1.
c. 3. d. 1. n. 11. Andr. Gail. 1. Observ. 147. n. 2. vers.
multò minus, & observ. 148 n. 1. Renneman. citatâ
 3 *d. spui. 59. th. 12.* Ampliatur hoc ipsum, quod nequidem
 ex rescripto Imperiali quis possessione sua hunc in mo-
 dum privati debeat, *text. in d. cap. 2. X. de sequestr. poss.*
& fruct. Panorm. *ibid. n. 5. text. si per vim vel alio modo.*
Alexand. Conf. 5. n. 1. vol. 2. Gail. lib. 1. d. Observat. 147.
n. 2. Etiam si quis sit injustus possessor & contra jus com-
 mune possideat *ccxi. notab. in cap. cum. persona. §. quod*
si tales. de privil. in 6. And. Gail. d. observat. 147 n. 2. circa
fin. dummodo talis possessio adjuncta sit titulo. Refert
 Schurff. *Conf. 27. n. 5. in fin. Cent. 3.* incipit, casus talis. Ne-
 gari autem non potest, sequestrationem esse quandam
 possessionis turbationem, quod multis probat *Wesemb.*
d. Conf. 7. Possessionis commodum autem non solum
 est fructuum perceptio, & usucapiendi occasio, sed etiam
 domini præsumtio l. *si ve. C. de Prob.* cujus tanta fortitu-
 do est, ut etiam onus probandi transferat in adver-
 4 *rium d. l. si ve, l. 2 C. eod.* Quæquam autem hæc sit com-
 munis, testis est Dn. Ungepauerus, *d. l. & aquisitima,*
 omnium Dd. suffragiis comprobata, usu recepta, mul-
 tisque seculis approbata opinio, nihilominus tamen ab

ea recedit Joh. Robert. *lib. 1. sent. jur. cap. 5.* conten-
 dens non cuiusque rei sequestrationem esse prohibi-
 tam, sed pecuniæ duntaxat, ex contractu debitæ, ad cu-
 jus argumenta, nec non Cujacii, in *π. C. de prohibis.*
sequestr. pec. & ad l. 6 ff. de pos. in Jul. Paul. ad edictum. lib. 2.
 in eandem descendentis sententiam & expressius docen-
 tis, sequestrationem aliam non esse prohibitam, quàm
 quæ est quantitatis: responderet Joh. Goëdd. ad sæpissimè
 dictum *cap. 1. extr. de sequestr. poss. n. 91. & seqq. quo B. &*
C. L. remitto. Dicitur est, quod regulariter necessa-
 ria sequestratio sit prohibita, quia sunt quædam causæ, 5
 in quibus valet. Et licet de iis non conveniat inter *Dd.*
 dari tamen tales valdè æquum est, ut pericula & dama-
 fortunarum evitentur iisque præveniatur. Nobilis. Dn.
 Hahn. in *Observ. ad Wesenb. d. dissert. 15. n. 6.* Præcipuæ,
 ob quas iudici eam decernere permittuntur, sunt (1) Ubi
 prodigalitas subest & dissipatio *arg. l. 6. C. de dol. mal.*
arg. l. 21. §. 1. de appell. Consultissimus Dn. Strauch. *d. dis-*
sert. 13. th. 17. Mynsing. *s. O. 31. n. 4.* Gail. *1. Obs. 147. &*
148. Guid. Pap. *decision. 246. n. 5.* Matth. Coler. *de pro-*
cess. execut. p. 1. cap. 2 n. 103. n. 128. Clud. *de sequestrat. cap.*
5. cas. 3. n. 17. Scotan. *D. 35. th. 8. n. 9.* Goëdd. *d. tract. de*
sequestr. cap. 2. n. 24. V. C. in marito profunde nte dotem.
l. 22. §. 8. solut. Matr. Patre bona liberorum, Vidua bona
 mariti. Vid. Dn. Max. *ad jus Lubec. p. 400. n. 42. 43. & p.*
415. n. 87. Et procedit ex hac causâ sequestratio non
 solum in actionibus realibus, quando videlicet petitur
 dominium rei mobilis. Myns. *Cent. 5. Observ. 35. n. 3.*
vers. quid si res mobilis & seq. sed etiam personalibus
 ubi pecunia vertitur in obligatione Berlich. *Concl. 73. n.*
79. Sola autem allegatio prodigalitatæ non sufficit, sed
 cam

eam probari necesse est. Practic. Papiens. *in forma sequestri vel saximenti* Gloss. *sapiens vir. n. 1. in fin. vers. ut probetur.* Plena autem probatio non requiritur, sed sufficit summaria, & qualis qualis fides, & ex præsumtionibus instructa iudicis informatio, quæ ipsius animum moveat ad decernendam sequestrationem Jason. *in l. 24. D. solut. matrim. n. 157.* Puta si debitor est perdita vitæ & malæ frugis. Gail. *d. Obs. 147. n. 3.* Si nulla amplius possideat immobilia. Coler. *de process. execut. p. 1. c. 2. n. 130.* vel tam pauca, ut non respondeant debito, in quo est obligatus creditori *l. 31. de reb. auct. Jud. poss. Practic. Papiens. d. gl. ff. sapiens vir n. 2. vers. vel possidere pauca.* Francisc. Curt. *tract. de sequestr. quest. 6. n. 23.* quomodo autem hæc verba *vel pauca immobilia:* sint intelligenda, *vid. modo dict. Auth. n. 36.* Porro probari potest periculum dilapidationis ex vitâ antea malè actâ, si antea prodigus, vel in aliâ causâ malè versatus fuit, Berlich, *d. l. n. 85.* Ex malis moribus de præsentî, §. *ult. Inst. de susp. tut.* Henning. Gœd. *d. Consil. 106. n. 3.* Si fidem non servavit. Berlich. *d. Conclus. 73. n. 87.* Alienavit unum post aliud. Matth. Col. *de process. execut. p. 1. c. 2. n. 130.* Si ne nunc quidem incipit esse frugalis, sed pergit suum
6 decoquere. Gloss. *in l. 7. §. ult. qui satisd. cog.* Quæ quidem indicia, si omnia concurrant circa unam eandemq; personam, sine dubio, secundum *Dd.* est, sequestrationi locum fore. Berlich. *d. l. n. 94.* Præcisè tamen necessarium non est, ut omnia simul & copulative ad sint, sed quandoque sufficit unum; quandoque aliud, secundum diversitatem causarum, in quibus de suspitione tractatur, quæ iudicis arbitrio relinquuntur. Curt. *d. tract. de*
7 *sequestr. quest. 6. n. 33.* Circa prædicta Q. an procedat
indi.

indistinctè, quod mali mores reddant quem suspectum
ad sequestrandum. Resp. quod non : quia debent esse
mali mores ordinati ad dilapidationem, inferentes in se
effectum, quia de aliis moribus non est curandum ; se-
cundùm Mart. Silima. Jacob. Butrig. Bald. Modern. *in*
d. l. 7. §. fin. Illa enim regula, qui semel malus &c. *Extr.*
de R. J. in 6. procedit in eodem genere mali. *Gloss. in d.*
cap. semel malus. Barr. in l. 5. §. si quis ipsi pratori 7. de N. O. N.
Bald. in l. ult. D. de hered. in instituendâ, & subtiliter tan-
git *Br. in l. si prius in ss. oppos. 3. partis principalis. de N. O. N.*
Cum grano etiã salis intelligenda sunt prædicta, nisi
per triennium continuum, postea bonæ fuisset conver-
sationis : quia amplius non præsumitur malus, & suspec-
tus, ita Angel. *in §. hinc nobis. in Auth. de Monachis.* Et
exclamat. Dom. Alexand. *in d. l. 7. §. ult. ꝛ. qui satisd. cog.*
Ad extremum quo modo probatio debeat fieri, consul. 8
Berlich. *d. l. n. 96. & 97.* Andr. Gall. *l. O. 147.* (ubi refert
præjudicia) *n. 5. & 2. O. 44. n. 8.* Vid. Alexand. *Consil. 103.*
n. 1. vol. 6. ubi dicit, regulam *d. l. Imperatores, & d. c. fin.*
de sequestr. poss. locum habere in causâ appellationis,
quando petens sequestrationem, obtinuit sententiam
pro se : secus, si peteretur sequestratio in primâ instantiâ,
quia tunc inhærendum esset regulæ *d. l. unic. C. de prohib.*
sequestr. pec. ita quoque tenent Joh. Andr. Anton. de
Butr. & communiter Doct. *in d. cap. fin. de sequestr. poss.*
Salic. *in d. l. unic. (2.)* In debitore fisci arg. *l. 2. l. 3. C. de*
Exact. (3.) in contumace quoad bona de quibus lis est, 9
c. 1. & 2. extr. de sequestr. poss. & fruct. cap. ex litteris 2. de
dol. & contumac. Clud. *d. cap. 5. cas. 21. n. 90.* item cautio-
nem præstare recusante. *l. 20. C. de agric. & censur. Non*
obst. l. 25. C. de loc. cond. Conf. Clud. *cap. 5. cas. 15. n. 75.*
(4.) In

(4.) In peculio servi qui ad libertatem proclamavit, & cuius dominus est in q. possessione servitutis, *l. fin. C. quib. ad libert. proclam. lic.* (5.) Quando super unâ eademque re, vel ejus possessione, plures, quorum jura sunt incerta, litigant, eamque ad se pertinere contendunt, quo casu iudex etiam habet probabilem causam, ad rei controversâ sequestrationem deveniendi, salvo tamen jure cujusque partis, *Menoch. de ret. poss. rem. 6. n. 45.* Bald. *in l. ult. C. de edict. D. Hadr. toll. n. 10.* Etiam lite existente de possessione momentaneâ, etiam juris incorporalis (V. G. de jure venandi, lignandi.) præsens subsit periculû aut metus armorum *Ordin. Cam. p. 2. t. 21. §. ult. Duar. ad l. unic. in fin. C. de prohib. seq. p. d. l. 22. §. 3. solut. matr.* (6.) In uxore divertente à marito, in quam sævit nimis maritus, quæ sequestratur & custodia alicujus probæ & honestæ matronæ in loco, ubi vir vel parentes ejus non possunt ei violentiam aliquam inferre, committitur, donec lis super causa principali transigatur, vel sequatur acceptabilis vel idonea cautio. *cap. ex transmissa 7. cap. litteras. 13. §. fin. de restitut. spoliat. Cravett. Conf. 190. n. 1. vol. 1. Johan. Goedd. de sequest. c. 2. n. 51. & seq. Matth. Col. (ubi extendit hoc etiam ad sponsam nondum traductam ad domum sponsi) de process. execut. p. 1. d. cap. 2. n. 140. & seqq.* Quod extenditur etiam ad eum casum, ubi super virgine, quæ dicitur duobus fidē dedisse de matrimonio, controversatur, tunc Virgo etiã sequestrari & copulâ interdici debet, *per text. in cap. 2. & in cap. tua fraternitas, de sponsa duorum, text. in cap. tenor, §. fin. de sent. & re iud. Glos. notab. ibi verb. accedat. Natta Conf. 250. n. 9. part. 2. Andr. Gail. lib. 1. obser. 112. n. 15. itain Camerâ Imperiali 20. Decemb. Anno 1535. inter Georgium Ganshorn contra Hansen Mayer obser.*

observatum, & filiam dicti *Ma vera* / nomine *Sabinam*
lite pendente apud honestam matronam sequestratam
fuisse testatur, & simul formam pronunciandi, *qua ita*
se habet, recenset. In Sachen *ic. isterland* / daß gemelte
Sabina bey einer ehrlichen/nahmhafften/ und ansehnlichen
Frauen (deren sich beyde Theil in Zeit 4. Wochen / den
Nächsten vergleichen sollen.) sequestriret seyn/und bey der
selben bis zu Ausführung fürgenommener Rechtfertigung/
ehrllich erzogen/ auch ohn allen Argwohn und gefährlichen
Zugang vertrauet/und enthalten werden soll/und da sich die
Partheyen der Frauen halben in gemelter Zeit nicht kön-
nen vergleichen / daß alsdann *N. Bischoff* : die gedachte
Sabina oberührter massen/zu einer ehrlichen/ nahmhaff-
ten Frauen/also/wie gemelt/ vertraulich zu enthalten/ ver-
sehen und verordnen/ derhalben auch Mandat und seque-
ster erkländ seyn sollen. Denique (7) sequestratio fit
frequentè ex magnà fugæ suspicione, præsertim in eo,
qui non habet bona immobilia, *d. l. 7. S. ult. qui satisd.*
cog. Hippol. de Marfil. singul. 43. n. 1. vers sed etiam
habet locum. (Ubi rationes adfert) & n. seq. usq. ad fin.
Roland. à Vall. Conf. 65. per tot. tom. 3. Paris. Consil. 101.
n. 1. & seq. lib. 3. Dec. consil. 75. n. 1. & seq. Schneid. in S.
actio. Instit. de. Action. n. 15. vers. tertio ampliatur. Non
autem sola Creditoris allegatio suspicionis de fugâ suf-
ficit, sed causa cognita evidentibus & claris indiciis pro-
bari debet. l. si creditores 31. de reb. auth. Jud. poss. Paul.
de Castr. consil. 474. n. 1. lib. 1. Et propterea Judex de-
bet esse cautus ad interrogandum de qualitate causæ, seu
causarum suspicione. Bl. ad l. 16. C. de Judic. n. 10. sub
fin. vers. & ideo judex debet esse, & seq. Debitor verò
de fugâ suspectus præsumitur, si latitet vel aliter sit vaga-
bundus,

C

bundus, *Bl. d. l. n. 9.* item, si semel captus aufugit. *Bl. Conf. 178. n. 3. lib. 2.* Et qui animum ad fugam adjecit causa latitandi, & vitium mentis in actum deduxit. *Nata Consil. 430. n. 21. tom. 2.* Item si à loco, ubi creditores non pauci sunt, discessit, nec revertitur *Berlich. Concl. 73. n. 37.* Plures præsumptiones suspitionis de fugâ vide apud Nicol. Boer. *Decision. 215. n. 1. & seq.* *Berlich. d. 12. conclus.* Sed hîc commodè quari potest, (1) An, si creditor prædictis vel similibus præsumptionibus & indiciiis destituatur, suspitionem fugæ juramento probare possit? Et licet *Philipp. Dec. Conf. 25. n. 1. vers. quare hoc deducitur, (ubi hanc magis communem vocat) & n. seq.* quem sequitur *Roland. à Vall. conf. 65. n. 10. vers. tertio facit lib. 3.* & alii hoc negent, affirmativam tamen multis rationibus defendit, *Baldum*, qui etiam in contrariâ est sententiâ, refutat, & ita totum mundum servare restatur, *Paul. de Castr. Conf. 474. n. 1. & seq. lib. 1.* *Gail. 2. O. 44. n. 7.* quorum sententiæ cum *Berlich. d. Concl. 44. n. 43.*

13 *Calculum addimus* (2) Q. An sequestrum nullum censeatur omisâ citatione? *Bald. in d. l. si fidejussor. §. fin. decidit partem non citandam, si de fuga timeatur: quia contra fugitivos proceditur de facto, sine ordine juris, l. penult. de pign. act. l. quasitum est. 14. ff. de pignor.* Contrarium autem statuit *Angel. Aretin. in d. l. Imperatores §. fin. Bl. in l. 2. C. de serv. fugit. Paulus Conf. 37. Quod cum Præceptore meo. Dn. D. Struvio, d. exercit. ad ff. 21. th. 51.* verius esse credo. *Add. Clud. d. tract. c. 6. Scotan. d. D. 35. th. 12.* ratio in promptu est, quia præmitti debet causæ cognitio, ut probat *textus in d. l. si fidejussor 7. §. fin. ibi. Si hoc judici sederit,* si verò opus est causæ cognitione, sequitur necessariò partem adversam citandam & au-

& audiendam esse, juxta illud commune, audiatur & altera pars, facit huc *l. in causa. ff. de minor. l. 3. §. si causa cognita. ff. de bonor. poss.* limitamus autem nostram sententiam ita: nisi periculum sit in mora, ne fuga instruatur. Et hoc est specialissimum juxta Bald. illud sequitur Alexand. *in d. l. si fidejussor. per ea, quæ notat Imol. in cap. significavit. 41. X. de testib. & attestat.* Hæc 14
de requisitis ad validitatem sequestri necessarij. Effectus ejus est, ut periculum avertatur, creditor suum jus & debitum conserve, & debitori alienatio interdicatur, ut supra dictum est.

CAP. IV.

De

Officio sequestris

Q Vis dicatur sequester, ex supra traditis & *l. 110. ff. de V.*
s. facile constat. Officium verò illius est, rem sequestratam usque ad finem litis diligenter ac fideliter custodire, ne dolo latæve ejus culpa (*aliquando levi, si salarium acceperit. arg. l. 5. §. 2. Commod.*) quid detrimenti capiat. *§. præterea & is. 3. Instit. quib. mod. re. contrah. Obl. l. 6. ff. de positi.* prædia administrare, fructus colligere, eosq; adservare, & quæ servando servari non possunt distrahere, ac pretium deponere *c. 1. 2. de sequest. poss. & fruct.* Finitâ autem sequestratione, sequestris erit, rem cum omnî causâ restituere, & rationem suæ administrationis reddere *d. l. 5. §. 1. §. 2. cum seq. l. 12. ff. de pos.* Confer. Clud. *d. tract. c. 11. n. 29. 30.* Sed quid, si ille, cujus res est sequestrata, non habeat aliunde, unde vivat, an petere possit, se ali de fructibus rei sequestratæ cum sc. res id ferre
C 2 valeat?

valeat? Respond. quod sic. *l. fin. C. de ord. cogn. arg. l. 11.*
 2 §. 1. *ad exhib. l. 7. §. fin. l. 9. de jur. delib.* Hac oc-
 casione duæ occurrunt quæstiones. (I.) An sequester,
 si jus patronatus per sequestrationem ipsi committitur,
 jus præsentandi habeat? Aff. (1) Quia favor Ecclesia-
 rum hoc, sicut & multa alia, extorsit, ne rapaci alicui
 lupo, deficiente justo pastore, ovile Christi pateret *cap.*
ne pro defectu 41. extr. de Elect. & Elect. potest. (2) Quia
 fructuum collectio ad eum pertinet, in quibus & bene-
 ficiorum collatio numeratur. (II) Utrum rei seque-
 stro positæ, possessio in sequestrum transeat? Nos, nisi
 partes specialiter convenerint, ut neutri medio tempo-
 re procedat possessio, eam nunquam transferri, cum No-
 bilissimo atque excellentissimo Dn. Ernesto Friderico
 Schrötero, Jcto celeberrimo, Dn. Præceptore ac pro-
 motore omni honore & observantiâ semper prosequen-
 do, *in not. ad Dissert. Sutholti Diss. 13. aphor. 53.* & Dn. D.
 Ludvvel. Jcto Norico, *in Disp. ad Inst. 11. th. 9. lit. C* contra
 Sutholt. *d. Diss. 13. aphor. 53.* verius arbitramur (1) *per l. 39.*
ff. de acquir. vel amitt. poss. (2) quia sequestrum est spe-
 cies depositi. Nullum autem depositum visua trans-
 fert possessionem in depositarium, tum quia modus
 transferendæ possessionis non est, tum etiam quia depo-
 situm fit custodiæ solummodò causa *l. 1. ff. deposit.* Cu-
 stodia verò actum possessionis nullum habet, cum se-
 parata sint possessio & custodia. *l. 3. ff. de acquirend. poss.*
 (3) quia mitius agitur cum eo, cujus res ob contuma-
 ciam sequestratur, quam si in eam fiat missio *c. 2. extr. de*
dol. & contumac. At per missionem in possessionem
 missus, possessor non constituitur, *l. 5. ff. ut in poss. leg.*
serv. caus. E. Plura ad officium sequestris? pertinentia
 qui desiderat, adeat Franc. Curt. *d. tract. de sequestr.*

CAP. V.

Sequestrationis necessariæ con-
trariis.

Sequestratio in casibus à jure permissis, & supra reci-
 statis facta, non solum judicis decreto, verum etiam
 sufficiente oblatâ cautione tollitur. *textus expressus in*
d. l. si fidejussor. 7. §. ult. ff. quâ situd. cogant. d. l. senatus-
consulto. 10. 7. de offc. pref. Joh. Gœdd. tract. de sequestr.
c. 3. n. 14. Octavia. Vestrius, lib. 7. practic. cap. 2. n. 9. qui
 eam propterea medicinam sequestri vocat: & commu-
 nem testantur Franc. Vivius. *lib. 1. Comm. opin. in 266.*
conclus. Joh. Coraf. lib. 3. Miscell. cap. 2. ad fin. Baptista à
Villalob. Comm. opin. verb. sequestrum. Quæ contine-
 re debet promissionem de re illâ restituendâ absque ul-
 lâ procrastinatione in casu victoriæ, *facit l. litibus 20. in*
fin. princip. C. de agric. & censit. lib. 11. Et est facienda vel
 fidejussoribus vel pignoribus, de judicio sistendo, & re
 conservandâ integrâ. Andr. Gail. *1. Obser. 148. n. 6. Adcò,*
 ut hoc in casu contra judicem, sequestrum sub præstitâ
 cautione relaxare recusantem, mandatâ cum clausulâ
 justificatoria decernantur Gail. *1. Obs. 26. n. 1. sub. fin.*
vers. in Camerâ (ubi formam pronunciandi refert, & ita in
camerâ. in causa Klingenbergers/ contra Hamburg. 18. Au-
gust. Anno 1568. servatum fuisse testatur) & vers. seq. &
obser. 148. ibi, adcò autem arresta & lib. 2. obs. 44. n. 9. vers.
 & eo nomine & seq. Hoc tamen cessat in beneficii cau-
 sâ: quo ad id speciale quiddam propositum videri
 potest. *in d. Clem. unic. de sequestr. poss. & fruct. teste Pa-*
normit. ad cap. 2. n. 24. eodem. Ratio evidens repeti po-
 test

rest ex cap. unic. de eo, qui mit. in poss. lib. 6. Nam cum
satisfactio grassandi facultatem animique malitiam non
adimat, sed potius augeat §. novissime. ult. Instit. de su-
spect. tut. vel. Curat. Ecclesie utilitas id urgere credi-
tur, ut ejus salus, & anime cura potius intacta servetur,
quam post vulneratam eam, medicina nimis serò qua-
ratur. arg. l. 1. C. quan. lic. unic. se sine judic. vind. l. fin. C.
5 in quib. caus. restituit. in integ. necess. non est. Idem vul-
gò extendunt ad eum casum, si propter armorum me-
tum vel scandalum sequestratio facta esset, aut si cautio-
nem offerentis mores notoriè essent prodigi. Panorm.
ad cap. 3. extr. de sequestr. poss. Nam nec hos mores
perverfos satisfactio emendat. cap. Literas. in fin. de re-
stit. spoliat. juncto cap. cum locum. extr. de spons. cap. ex
transmissa. extr. de restit. spoliat. cap. 2. de sequestr. poss. &
fruct. Jason. ad d. l. si fideiussor. §. fin. n. 17. ad quem me
6 remitto: Adde casum, qui se circa adipiscenda possessio-
nis remedia offert, tum quando neutra pars est vel fuit in
possessione, & judex cum voluntate partium, aut pro-
pter metum scandali se intromittit, & adipiscendam
possessionem sequestrat; de quo casu agit. Menoch.
remed. 6. adipis. poss. n. 2. & 13. Nam non continuò
oblatà satisfactioe hæc sequestratio tollitur, sed ita de-
mum si causa cognita constiterit, utra pars litigantium
fit potior in jure, ut propterea in possessionem mitti de-
beat, modò servatis servandis, & non de facto hoc seque-
strum decretum sit. arg. eorum, que ex Specula. de libell. con-
ceptione. §. num. dicendum vers. 22. Marian. Socin. ad cap. 1.
vers. 54. column. §. 18. extr. de libell. Oblat. & ibidem Abbat.
n. 15. adducit Zuchard. in l. fin. C. de edito D. Hadr. toll. n.
124. & Menoch. n. 14. d. remed. 6. adip. poss. n. 20. Nam cum
utri-

utriusque partis gratiâ fiat, ne pravè alter alterum præ-
veniat, hoc quoque cavendum est, ut nec satisfando fi-
nistrè ingrediatur is possessionem, cujusque jure illa
non erit, neque etiam spes possidendi ei injustè adima-
tur, cui à jure oblata erat. Quæstionis hîc est: an jura-
7
toria cautio ad relaxandum sequestrum sufficiat, si nec
fidejussoribus, nec pignoribus cavere reus possit? Al-
beric. *in d. l. si fidejussor §. fin. per gloss. in l. 1. ff. qui satisd.*
cog. §. sed hodie Instir. de satisd. affirmat. Negantid Jason.
& Alexander. *1. ad l. 1. n. 23. vers. undecimò limita. ff. qui*
satisd. cog. & ad l. si fidejussor. §. fin. n. 18. ff. eod. Ubi-
cunque enim aliter consuli potest, vel consultum est,
juratoria cautio ob perjurii periculum non debet ad-
mitti. Jason. *ad l. 1. colu. 3. C. de Procurat. & in l. 1. n. 1.*
C. de Carbon. edict. Respondent igitur *ad glossæ autori-*
tatem in d. l. 1. & in d. §. sed hodie, regulam quidem in
iis locis proponi, hîc verò exceptionem; sicuti contra
in dote speciale autumant, *in cap. penult. extr. de Do-*
nat. inter vir. & uxor. cum dominium ejus, civili ratio-
ne sit mariti. *l. doce ancillam, 9. C. de rei vindicat.* Dein-
de utrobique requiritur satisfactio sive satisfactio, ut
d. l. si fidejussor. §. fin. d. l. litibus d. l. fin. C. de ordin. co-
gnit. Quæ propriè fit datis fidejussoribus vel pignoribus
aut ipsius rei solutione. *satisfactio 52. ff. de solut. & liber.*
l. 1. ff. qui satisd. cog. l. 1. §. jubet. ff. decoll. bonor. l. 4. ff. de
re judicat. Unde satisfactum videri non potest, cui so-
lummodò juratum est. Hanc sententiarum contrarie-
9
tatem eleganter conciliat Mynsing. *Observat. 11. Cent. 2.*
distingvens inter personam de fidei observatione su-
spectam, & integram: Hanc admittit, illam repudiat:
quod & æquissimum & verissimum est: nec obscure eli-
citur

citur ex *c. penult. extr. de Donat. inter vir. & uxor.* cui etiam Gail. *observat. 47. n. 9. 10. 11. lib. 2.* ad stipulatur.
10 Quia verò quæ persona integra quæ suspecta haberi debeat, certis regulis definiri non potest, cum pauperri-
mos etiam quosdam fidei religionem longè accura-
tius, quàm divites, observare experiamur. Itaq; cre-
diderim, id arbitrio boni viri, iudicis nimirum religio-
ni, committendum esse, qui consideratis omnibus cir-
circumstantiis ac moribus, æstimabit quantum cuique
fidei tribuendum sit, *arg. l. 3. ff. de testam.*

CAP. VI. & ult.

De

Iis, quæ Sequestro affinia sunt, maximè
tamen ab eo differunt.

1 **A**ffine sequestro 1, est depositum in specie sic dictum
ab eo tamen multis modis distat. (1) quod illud
semper fiat à pluribus, hoc etiam ab uno *l. 11. in prin. ff.*
depos. & l. 18. prescript. verb. Non obstat l. 9. §. 6. de dol.
mal. ubi videtur quidem unus deponere apud seque-
strum, sed quia alter non contradixit, videtur id deposi-
tum & ab illo factum esse Magnif. Dn. D. Frantzk. insti-
tue illud jurisprudentiæ lumen, sed eheu nunc extin-
ctum, *in Comm. ad π. depos. n. 15.* (2) In sequestro unus-
quisque in solidum videtur deponere, sed cum plures
communem rem deponunt, quilibet deponit pro parte.
Oldendorp. *Class. 4. act. 13. in princ.* (3) in deposito, quan-
do libet, res repeti potest: in sequestro autem non nisi
decisâ controversiâ, vel aliter creditori satisfactum fue-
rit, *arg. d. l. sequester. de F.S.* (4) Deponi potest purè, se-
questra-

sequestratur semper adjectâ conditione reddendi, si alteruter fuerit iudicio superior. *d. l. 6. deposit.* unde (5) sequester non potest officium sine justâ causâ deponere *l. s. §. ult. eod.* quod tamen depositario simplici integrum est. Pacius, *tract. de deposit. cap. 16. n. 101.*

II, Affine sequestro est arrestum, sunt enim nonnulla, in quibus hæc conveniunt. Nam sicut necessaria sequestratio est juris regulis prohibita, Voluntaria verò permissa; sic etiam arrestum toto genere illicitum est, quamvis missio sit permissa. Gail. *de Arrest. cap. 3. §. 11. n. 3.* & quemadmodum arrestum litis fit gratiâ, sic etiam sequestrum, Carol. Molyn. *in Consuet. Parisien. part. 2. gloss. 1. verb. arrest. n. 38.* unde est, quod *Dd. arresti & sequestri doctrinam sæpe confundant sæpeque alterum pro altero accipiant, ut fit apud Gail. de arrest. cap. 11. n. 3. §. 4.* quæ tamen longè justius discernuntur, Zabarel. *in Clim. unic. de Hæretic.* Differunt autem quemadmodum nomine, ita quoq; ipsâ re *l. si idem 7. C. de Codicill. l. non codicillum C. de testam.* Arrestum, pro saximento positum, nam à græco verbo ἀρεστυν deductum, significat summorum tribunalium, à quibus appellare non licet sententiam ac decretum, autore Budæo *ad l. fin. D. de Senator.* Carol. Molyn. *in Consuet. Parisienf. part. 2. gloss. 1. vers. arrest.* ab impediendo & interdicendo nomen accepit, Molyn. *in d. gloss. 1. verb. arrest. n. 1. §. 2.* quasi gradum sistens. Zabarell. *in d. Clem. unic. de Hæret.* Sequestrum verò à fide & conventionione, nomen habet. Sequestrum uti in præfatione dictum depositi species est, atque ita contractus: arrestum neque depositum est, neque contractus, sed manus quædam injectio. Conrad. Lagus, *part. 3. Method. cap. 32. de execut.*

D

rei

rei judicat. n. 23. Sicut enim ex l. XII. tabul. olim manus injectio erat, in reos judicatos & æris confessos, intra 30. dies judicatum ac confessum non facientes, *Gell. lib. 20. cap. 1.* ita arrestum ob quamlibet causam in adversarium quædam est manus injectio: *Conrad. Lagus, d. c. 32. n. 23. & 24.* Sic arrestum non fit custodiæ causa, nec in litigiosa tantum, sed tam in personam quam in rem quamlibet, etiam non litigiosam exercetur, impediendo, ne abeat vel avehatur ad effectum agendi, vel juris aut rei consequendæ, *Carol. Molyn. in dict. verb. arrest. c. 3. & seqq.* Hinc etiam alia est Constitutio, de arrestis, Anno 1570. edita, & Anno 1594. in §. *bey den Arresten/ SS. seq.* declarata, diversa ab eâ, quæ de sequestratione extat, *in ord. Cam. part. 2. tit. 21.* ut vel inde constet, tam in foro, quàm in Scholis, tam re etiam quàm verbis hæc duo multum inter se distare.

EPILOGUS.

DEnique duæ ex sequestratione promanant actiones, quæ cum qualitate dicuntur depositi sequestrariæ, *l. 5. §. 1. l. si in Asia. §. cum sequestre. ff. deposit.* una directa, altera contraria, *d. l. 5. in princ. & §. 1. D. depof.* Illa datur victori contra sequestrem, ut finitâ lite, vel præstita cautione, rationes reddat & rem cum omni causâ restituat. *arg. l. 1. §. 24. depof.* Doli autem vel præscriptis verbis actio locum non habet. Hæc verò datur sequestri ad repetendum sumptus & damna, si quæ hac occasione sit passus, *l. 5. ff. depof. l. 14. D. de condict. indebit.* vid. *Dr. Hahn, ad Wesenb. d. Diss. 15. n. 6.* Et tantum properante calamo de sequestratione, B. L. si fortè minus accuratè scriptum sit, meminisse te velim me & hominem esse & unum hominem, nec amplius per me assequi, quàm ab homine

homine mediocris ingenii atque institutionis. Igitur,
si quid inveneris quod animi tui expectationi non satis
respondeat, ignoscas rogo.

LAUS DEO SEMPER.

Nobili atq; CL. V.

DN. JUSTO ENGELBERTO *Hoyern*

J. U. Doctorando dignissimo pro consequendis su-
premis in jure utroq; honoribus publicè dispu-
tatione S. P. D.

TE Patris ac Patruī rapiunt ad sidera laudes.
Insta! currentem lausq; decusq; manent.

*benevolentiori affectui testando
adjiciebam*

JOH. ERNESTUS GERHARDUS,
SS. Th. D. & P. P. h. t. Acad. Rector.

Ostia qui Themidos pulsat, vigiliq; labore
Nititur, ut pateant interiora sibi.

*Hunc sua dona manent: portas hūc pandit honorum
Diva, quibus niteas Clarus in orbe precor.*

Honoris & benivoli affectus c. f.

P R Æ S E S.

Præmia decernit virtuti sancta Themista,
Summo Doctoris Dignus honore clues.

Gratulabundus exarabat

GEORGIUS ADAMUS *Scrube*/D.

Ad



AD
NOBILEM ATQVE CLARISSIMUM
JUSTUM ENGELBERTUM HOYERIUM,
PRO LICENTIA

Summum in utroq; Jure gradum consequendi,
disputantem

Fautorem & Amicum suum integerrimum,

J. C. SCHINDLERUS

ET taudem EVNOMIES DECUS PERENNE
HOYERI, satis in sacrâ palæstrâ
Certatum est. Meritos cape ergò honores;
Certanti siquidem datur corona.
Gratulor! magis inde gratulabor,
Caput quando Tuum micabit ostro
Sarrano, Proceres Tibi Themistos
Quod nunc deproperant. DEUS PARENTI
MAGNO gaudia PROLIS hæce magna
Servet; at PATRIÆ roganti UTRUMQVE!

Als vormals der Soldat im Testament vermacht
Das gab Herr Hoyer ganz dem Kläger und Be-
klagten

Die wurden nicht verricht't: und weil sie beyde sagten
Sie weren Herr: So wird es dem Sequester bracht.
So ist noch der Proceß nicht aus: auff den Termin/
Der auff den dreysßigsten des Jenner's angefeket/
Folgt bald das Urtheil selbst/wenn sein Haupt wird ergetet/
Mit höchster Ehr. Damit zieht man zur Phyllis hin.
Mit diesem wenigten wolte seinen Porthias
beehren der

DAMON.

F I N I S

Jena, Diss., 1662

A-Stg

ULB Halle

3

004 814 398

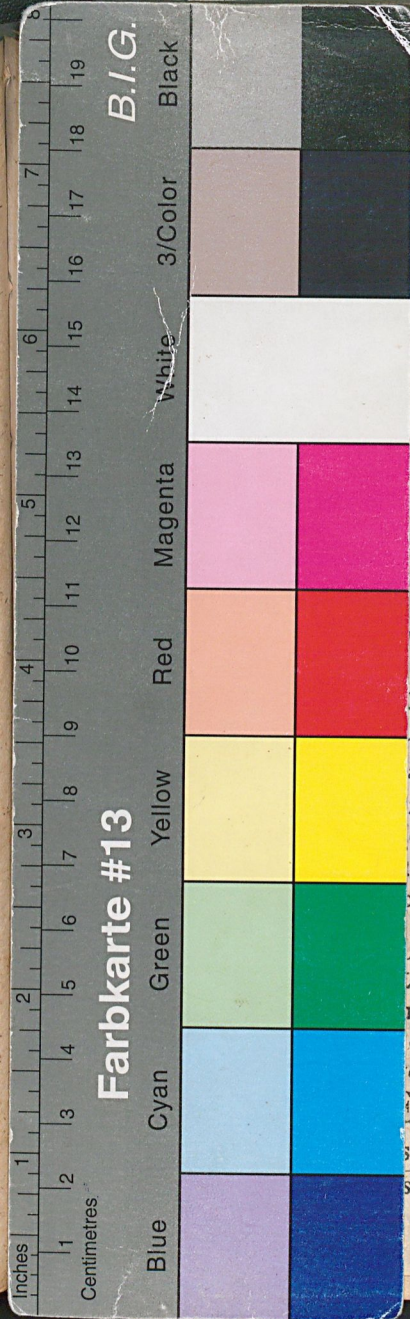


f

VD 17







1662, 11

INAUGURALIS 33

ESTRA- 11

ONE,

ente Clementiâ
Magnifici ac Amplissimi in
Jenensi Actorum Ordinis,

IDENTE
IRO
simo, Consultissimo & Excellentissimo

PHORO PHILIP-
to & Com. Palat. Cæsar.

atissimo, Consiliario Saxonico,
natus Adfessore primario gravis-
ca Ordinario meritisimo,
e Promotore suo æternum

plendo.
PRO
IS IN UTROQUE JURE HO-
REGIIS DOCTORALIBUS.

um ad d. 25. Januarii 1662.

& pomeridianis.
orum examini sstis
ALBERTUS Hoyer/

SIS WESTPHALUS.

S JOHAN. NISII.

†